

РЕШЕНИЕ

№ 6176

гр. София, 20.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 26 състав, в публично заседание на 18.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Шишкова

при участието на секретаря Веселина Григорова, като разгледа дело номер **9150** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 211, изр. първо, предл. второ във вр. чл. 197, ал. 1, т. 6 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР) и чл. 226, ал. 1, т. 8 от ЗМВР.

Образувано е по жалба на Г. П. Г., от [населено място], [улица] срещу Заповед № Л – 2921 от 18.08.2021 г., издадена от главния директор на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ при Министерство на правосъдието (ГДИН - МП), с която на основание чл. 194, ал. 2, т. 4 и чл. 197, ал. 1, т. 6 във вр. чл. 203, ал. 1, т. 13 и чл. 226, ал. 1, т. 8 от ЗМВР му е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ и е прекратено служебното му правоотношение на длъжността „надзирател I-ва степен“ в арест, [улица], към сектор „Арести“ при Областна служба „Изпълнение на наказанията“ - С. (О. - С.), считано от връчване на заповедта – 23.08.2021 г.

В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на оспорения административен акт. Твърдят се допуснати множество съществени нарушения на административно - производствените правила и противоречие с материално правни разпоредби. Оспорват се, изложените в мотивите на заповедта фактически основания, въз основа на които дисциплинарно наказващият орган е приел за доказано извършването на нарушения, подлежащи на дисциплинарна санкция. Сочи се, че цитираните норми от ППЗИНЗС и от Етичния кодекс за поведение на държавните служители от Главна дирекция „Охрана“ и Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“, утвърден от министъра на правосъдието на 02.01.2018 г. са твърде общи

и бланкетни и не създават задължения за конкретни действия на санкционирания служител, респективно не могат да служат като основание за санкция при евентуално неизпълнение. Поставен е акцент на липсата на доказателства, установяващи виновно поведение на жалбоподателя. Изложени са аргументи и за липса на мотиви при определяне на вида на наложеното дисциплинарно наказание. Твърдят се допуснати нарушения на изискванията на чл. 206, ал. 2 и чл. 197, ал. 3 от ЗМВР. От съда се иска да отмени обжалвания административен акт и да присъди на жалбоподателя направените по делото разноски за адвокатско възнаграждение.

В съдебното заседание жалбоподателят и упълномощеният му процесуален представител поддържат направените искания в жалбата и подробно изложените аргументи, с които са обосновани. Становището за допуснати съществени нарушения на административно производствените правила и нарушения на материално правни разпоредби са доразвити в представените по делото писмени бележки, въз основа на анализа на събраните доказателства в съдебното производство. Претендират се разноски, съгласно представения списък.

Ответникът – главен директор на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ при Министерство на правосъдието е изложил подробни аргументи за неоснователност на жалбата в писмения отговор по жалбата, изготвен от процесуалния му представител (л. 189 – 191, том I). Счита, че дисциплинарното производство е проведено при спазване на административно – производствените правила, а оспореният административен акт отговаря на изискванията за форма и съдържание. Позовава се на липсата на ангажирани доказателства от жалбоподателя в хода на дисциплинарното производство, независимо от предоставената възможност. Застъпва становище за правилно прилагане на материално правните разпоредби, с оглед констатираната злоупотреба с доверие при изпълнение на вменените функционални задължения по предотвратяване, пресичане и ликвидиране на опитите на задържани лица да извършват нарушения и престъпления. В този аспект, според ответната страна, заповедта за налагане на дисциплинарно наказание е издадена в съответствие с целта на закона, доколкото извършените дисциплинарни нарушения са тежки и отговарят на критериите, заложили в чл. 203, ал. 1, т. 7 и т. 13 от ЗМВР. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

В хода на съдебното производство от процесуалния представител на ответника са представени и писмени бележки, в които въз основа на анализа на събраните по искане на жалбоподателя доказателства, са изложени допълнителни аргументи в подкрепа на направеното искане за отхвърляне на жалбата. Направено е възражение за прекомерност на адвокатския хонорар на процесуалния представител на жалбоподателя.

Софийска градска прокуратура не участва в настоящото производство въпреки своевременното уведомяване за образуването му.

Административен съд София-град, Първо отделение, 26 състав, след като обсъди по отделно и в съвкупност приложените към делото доказателства, в контекста на становището на страните, съобразно правомощията си, прие за установено от фактическа страна:

Със Заповед № 3 – 773 от 27.04.1995 г. на и. д. директор на Национална следствена служба жалбоподателят Г. Г. е назначен на длъжност „старши сътрудник по охраната в V-та Р.“ със звание „сержант“ от МВР.

Със заповед на министъра на правосъдието и правната евроинтеграция от 26.04.1999

г. е преназначен на длъжността „старши надзирател“ в Областно звено „Следствени арести“ – С., сектор „Охрана и контрол“ – С. и С.-окръг при Главна дирекция „Следствени арести“, считано от 01.04.1999 г.

След промяна на Класификатора на длъжностите в Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ (ГДИН) със заповед на главния директор от 30.10.2012 г. е преназначен на длъжност „надзирател I-ва степен“ в Арест, [улица] към сектор „Арести“ при Областна служба „Изпълнение на наказанията“ – С. (О.), считано от 21.01.2013 г. Тази длъжност жалбоподателят изпълнявал и към момента на прекратяване на служебното му правоотношение с оспорената заповед (Кадрова справка рег. № 11555 от 14.03.2021 г. - л. 70, том I).

Със заповед № Л-1840/02.06.2021 г. на началника на О. – С. е възложена проверка на наличната документация и свалени записи от видеонаблюдение в Арест, [улица] за установяване на държавни служители от Надзорно-охранителния състав (НОС), на които :

1) е било вменено задължение за извеждане на задържано лице от арестно помещение на етаж V извън установения график за достъп до баня – на 19.05.2021 г., 23.05.2021 г., 25.05.2021 г. и 27.05.2021 г.,

2) на 19.05.2021 г. са осъществили преместване на задържано под стража лице от арестно помещение № 3 в арестно помещение № 17 на етаж V.

С докладна записка рег. № 9232 от 09.06.2021 г. (л. 174 – л. 177, том I) началникът на Сектор „Арести“ при О. – С. е уведомил началника на О. – С. за резултатите от извършената проверка. По предложение на началника на О. – С., заведено с вх. № 9021 на 18.06.2021 г. по описа на ГДИН (рег. № 9849 от 18.06.2021 г. по описа на О. -С.), констатациите от проверката, отразени в докладната записка на началника на Сектор „Арести“, са послужили като основание на главния директор на ГДИН да образува дисциплинарно производство срещу жалбоподателя за извършени нарушения на служебната дисциплина по чл. 194, ал. 2, т. 2 и т. 4 от ЗМВР, квалифицирани като несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, уронващи престижа на службата и за които, на основание чл. 203, ал. 1, т. 13 от ЗМВР, се предвижда дисциплинарно наказание „уволнение“ (Заповед № Л – 2058 от 21.06.2021 г. - л. 59 – л. 61, том I). Със заповедта е определен състав на дисциплинарно – разследващия орган (комисия) и срок за провеждане на дисциплинарното производство – 4 месеца.

Със същата заповед жалбоподателят е отстранен временно, за срок от 2 месеца, от заеманата длъжност „надзирател I-ва степен“, младши инспектор, в Арест на [улица] към Сектор „Арести“ при О. – С..

Заповедта е връчена лично на жалбоподателя в деня на издаването ѝ – 21.06.2021 г. – 12,40 ч. (л. 61, том I). Действията на дисциплинарно разследващия орган по разясняване на правата на служителя в дисциплинарното производство, предоставената възможност да даде устни обяснения и правото да представи писмени такива (л. 62 - 63, том I), са документирани и с Протокол от 21.06.2021 г. (л. 62 - 63, том I). В същия са отразени и дадени устни обяснения на привлеченото към дисциплинарна отговорност лице.

С депозиран на 22.06.2021 г. писмени обяснения, заведени с вх. № 10045 (л. 64, том I), жалбоподателят е изразил несъгласие с твърденията, че е извършил нарушения на служебната дисциплина и Етичния кодекс. Направил е категорично изявление, че документацията за задържаните лица е водена според изискванията.

Дисциплинарно разследващата комисия е прегледала и описала съдържанието на записите от системата за видеонаблюдение в Ареста на [улица] относно посочените в заповедта на дисциплинарно разследващия орган времеви периоди на 19.05.2021 г., 23.05.2021 г. и 27.05.2021 г. Приобщила е относими писмени документи, както и писмените сведения на лишените от свобода Б. и П. (л. 89 и л. 90, и л. 88, том I). Резултатите от дисциплинарното разследване са отразени в Обобщена справка рег. № 11727 от 16.07.2021 г. (л. 44 - 55, том I). В деня на деловодното извеждане на справката със съдържанието ѝ се е запознал и жалбоподателят Г.. Предоставен му е препис и му е разяснена възможността да даде писмени обяснения в 24 часов срок.

Въз основа на проверената документация, съхранявана в Ареста на [улица], снетите писмени сведения, обясненията на младши инспектор Г. Г. и прегледаните видеозаписи от охранителните камери, дисциплинарно – разследващата комисия е приела за установени следните фактически обстоятелства :

На 19.05.2021 г. в 08:26 ч. младши инспектор Г. е изпълнявал задължения на „дежурен по арест“ на етаж 5, пост № 8. В присъствието на младши инспектор А. М. - „постови надзирател на етажа“, жалбоподателят е отворил килия № 3 и е получил лист хартия от задържано под стража лице. Към този момент в килия № 3 е бил настанен задържаният Й. М.. При извършената проверка на арестантското му досие е установена Молба за преместване в друга килия от същата дата – 19.05.2021 г. (л. 132, том I) и Медицинско направление от 05.04.2021 г. (л. 133, том I), издадено от Медицински център към сектор „Арести“ при О. – С., в което е отразена препоръка, във връзка със здравословен проблем на задържания - при възможност да му се осигурява допълнителна баня. На молбата за преместване е поставена резолюция от 19.05.2021 г. на дежурния главен надзирател - инспектор Т. Т. (разпитан като свидетел по делото – л. 616 – л. 618, том II) „За отношение – дежурен по арест на етаж 5“.

В същия ден – на 19.05.2021 г. в 17:09 ч. младши инспектор Г. Г., в присъствието на младши инспектор К. Г. (разпитан като свидетел по делото – л. 613-гръб – л. 614, том II), изпълняващ задължения на „постови надзирател на етажа“ е предприел действия по преместване на задържаното лице Й. М. от килия № 3 в килия № 17 на същия етаж. В арестантското досие не са установени документи, отразяващи мотивите за преместването, включително и че такова е осъществено в този момент. Не са установени и изготвени докладни записки от жалбоподателя Г., в които да е отразено преместването на задържаното лице в друго арестно помещение, въпреки заявеното в дадените устни и писмени обяснения от жалбоподателя. Не е установена издадена Заповед за преместване на лишения от свобода, няма данни за подобно действие и в изготвеният рапорт от командира на отделение при сдаване и приемане на дежурството на 20.05.2021 г. (л. 146, том I), а и в рапорта на дежурните по арест на V етаж – жалбоподателят Г. Г. и встъпващият на дежурство на 20.05.2021 г. младши инспектор Д. С. (л. 105 – л. 106, том I). В хода на дисциплинарното производство е установено, че освен приложената към арестантското досие на задържаното лице Молба за преместване от 19.05.2021 г., данни за осъществяването му се съдържат в Килийната книга на етаж 5 на Ареста на [улица], заведена с рег. № 21103 от 30.12.2019 г. по описа на О. – С. (л. 130 – л. 131, том I). Дисциплинарно разследващият орган е констатирал, че не е посочен часът на извършеното преместване, изискване съгласно т. 21.2 от Заповед № Л – 1321 от 10.03.2020 г. на главния директор на ГДИН за вътрешния ред в Арестите – „Преместването се извършва от младшия инструктор по охраната, командира на отделение или дежурния

по арест и се отразява в дневник за разпределение на задържаните лица по килии, като задължително се вписва дата, час и минутата на преместването, номера на спалното помещение, в което се настанява задържания и причините за това.“ (л. 94 – л. 104, том I).

При прегледа на видеозаписите от системата за видеонаблюдение е установено, че преместването на багажа на задържаното лице Й. М. от килия № 3 в килия № 17 на етаж 5 е извършено от определените да поддържат хигиената на етажа задържани под стража, настанени в помещение № 17. Сред преместените вещи е била и кутия с телевизор, чието съдържание не е било проверено, не е извършен и личен обиск на задържаното лице Й. М.. В арестантското му досие е установено, че му е разрешено да внесе 2 телевизора, а при преместването само единият от тях е занесен в килия № 17. В 21:10 ч. на 19.05.2021 г. младши инспектор Г. Г. е отключил килия № 17 на етаж V и е извел задържаното лице Й. М., без да му извърши личен обиск. В 21:24 ч. М. е прибран от банята заедно с хигиенистите на етажа от младши инспектор Г., който не е извършил обиск на нито едно от лицата. На записа е видно, че един от задържаните лица – хигиенисти носи в ръка син плик с неясно съдържание, който не е проверен преди внасяне в килията.

Идентични нарушения, извършени от младши инспектор Г. Г. – неизвършване на личен обиск при извеждане и въвеждане от килията на задържани лица от килия № 17 са установени от дисциплинарно разследващата комисия на 23.05.2021 г. и на 27.05.2021 г.

На 23.05.2021 г. в 20:33 ч. в присъствието и на младши инспектор З. А., жалбоподателят е отключил килия № 17 на етаж V, от която е извел задържаният Й. М. и още едно задържано лице – хигиенист на етажа. Непосредствено след заключване на килия № 17, младши инспектор А. е отключил килия № 16, от която е извел още едно задържано лице, изпълняващо задължения на хигиенист на етажа. И на трите задържани лица не е извършен личен обиск при извеждане от килиите.

В 20:54 часа задържаните лица, настанени в килия № 17 са застанали пред помещението, в което са настанени, връщайки се от банята и са изчакали в присъствието на младши инспектор З. А. да дойде и другият задържан, придружен от дежурния по арест на етажа – младши инспектор Г. Г.. В 20:55 ч. двамата се придвижват от изхода на етажа към килия № 17 като в ръцете си задържаното лице носи пластмасова купа с капак с неясно съдържание. Не е извършена проверка на съдържанието на кутията от дежурния по арест, нито личен обиск на тримата задържани преди да бъдат пуснати в спалните помещения, в които са настанени.

В същия ден – на 23.05.2021 г. е установено, че в периода 19:11 ч. – 19:17 ч. решетъчната врата, която отделя арестния коридор от килиите на етаж V е била в отворено положение, в нарушение на Инструкцията на пост № 8, част VIII, т. 4 – „Металните врати и решетки са постоянно заключени, като ключовете се намират в дежурния по арест.“. Функционалните задължения на дежурен по арест на пост № 8 към този момент са изпълнявани именно от жалбоподателя Г. Г..

В 21:03 ч. на 23.05.2021 г. е установено напускане на сградата на Ареста от инспектор Т. Т., изпълняващ задължения на дежурен главен надзирател заедно с младши инспектор Г. Г.. Дватамата са се отправили към пост № 4, КПП 2 където по това време задължения на постови надзирател е изпълнявал младши инспектор К. Г.. В 21:04 ч. жалбоподателят Г. е отворил портала на КПП 2 и заедно с дежурния главен надзирател инспектор Т. Т. и постовия надзирател на поста – младши инспектор К. Г.

са напуснали района на Ареста и границата на КПП 2. В нарушение на Заповед № Л – 374 от 12.03.2019 г. на началника на О. – С., съгласно която „служителите от НОС, назначени в наряд, за времето от 17,00 ч. до 07,00 ч. не напускат района на арестите с неслужебна цел“ и на Инструкцията на пост № 4, Раздел VII, б. Б, т. 4 – „На постовия е забранено: да напуска поста и да се отклонява от него без разрешение на началник на сектор „Арести“, дежурен главен надзирател, младши инспектор по охрана и командира на отделение.“ тримата служители за период от около 2 минути са се намирили извън обхвата на системата за видеонаблюдение.

В 21:14 ч. на улицата пред КПП 2 е паркирал тъмен автомобил, от който са слезли две цивилни лица, които са провели разговор с тримата служители - на улицата, извън района на Ареста и границата на пост № 4. Инспектор Т. Т. и младши инспектор Г. Г. са влезли на територията на ареста в 21:17 ч. и са се насочили към вътрешността на подразделението. В 22:26 ч. от IP камера на DVR-4, разположена на пост № 4 е заснето извеждането на лицето Г. П. от инспектор Т. Т., който е предал куфар на колелца на цивилните граждани, пристигнали с автомобила.

Описаните действия – оставянето в отключено положение на вратата на пост № 4 /КПП 2/, напускането на границите на въоръжен пост от постови надзирател в присъствието на дежурен по арест и дежурен главен надзирател, напускането на пределите на ареста и територията на подразделението, както и осъщественият контакт с цивилните граждани, дисциплинарно разследващата комисия е квалифицирала като сериозно застрашаващи сигурността на ареста и създаващи предпоставки за нерагламентиран контакт с близки на задържано под стража лице.

Въз основа на прегледаните видеозаписи от системата за видеонаблюдение в Ареста е установено и, че за времето от 18:45 ч. до 18:58 ч. и от 19:00 ч. – 19:15 ч. на 27.05.2021 г. решетъчната врата на 5 етаж, отделяща арестния коридор е била в отворено положение. В 20:04 ч. в същия ден младши инспектор Г. Г., в качеството си на дежурен по арест на етаж 5, и извел в присъствието на постовия надзирател на етажа – младши инспектор С. Д. задържаният под стража Й. М. до банята, без да му извърши личен обиск. В 20:26 ч. е установено движение към килите на задържаното лице Й. М., хигиениста на етажа от килия № 17 и хигиениста на етажа от килия № 16, заедно с младши инспектор Г. Г. – дежурен по арест на етажа и младши инспектор Е. К. – постови на етажа. Задържаните са се прибрали в помещенията, без да им е извършен личен обиск.

В хода на дисциплинарното производство председателят на дисциплинарно разследващата комисия – главен инспектор З. – началник на сектор „Арести“ при О. - С. е провел разговор с лишения от свобода А. Д. Б., който му е съобщил, че докато е бил заедно в една килия със задържания под стража Й. М., той му е казал, че има човек, който срещу заплащане ще му осигури телефон и ще го премести при хигиенистите. При представяне на снимка на младши инспектор Г., задържаният под стража Б. е заявил, че това е служителят, за когото му е говорил М.. Тази информация е възпроизведена в приложенияте към дисциплинарното производство писмени сведения, заведени с вх. № 7564 от 21.06.2021 г. по описа на О. – С..

На дисциплинарно разследващия орган е предоставена информация за резултатите от извършено извънредно претърсване в килия № 17, на етаж 5 и личен обиск на задържаните лица, осъществени на 04.06.2021 г., по време на които в телевизора на задържания М. е установен мобилен телефон (*вещ, невключена в разрешените лични вещи, предмети и хранителни продукти, които могат да получават, ползват и държат при*

себе си или на определените за целта места лишени от свобода и задържаните под стража по реда на Наказателно процесуалния кодекс, настанени в затворите, поправителните домове, затворническите общежития и арестите в затворите, съгласно Заповед № ЛС – 04 – 642 от 20.11.2018 г. на министъра на правосъдието – л. 91 – 104, том I).

Така установените фактически обстоятелства са послужили на дисциплинарно разследващия орган да направи извод за системно нарушаване на охраната и сигурността на ареста от младши инспектор Г. Г. – „надзирател I степен“ в Арест [улица], което е квалифицирано като нарушения на задълженията по:

чл. 293 от ППЗИНЗС – „За успешното изпълнение на задачите на НОС се изисква: т. I строго спазване на законите на Република България;

т. 6, пр. първо ...стриктно изпълнение на заповедите на ръководителите“

чл. 312, т. 10 от ППЗИНЗС – „Надзирателите независимо от поста, на който изпълняват служебните си задължения са длъжни да:

10. не позволяват внасянето и държането на неразрешени предмети и вещи“;

чл. 337 от ППЗИНЗС – „Функционалните задължения на длъжностните лица по изпълнение и ръководство на надзорно-охранителната дейност се посочват в длъжностните характеристики.“

изпълнение на Основната цел на длъжността, посочена в Раздел III на длъжностната характеристика на заеманата от жалбоподателя - „надзирател I-ва степен“ в сектор „Арести“ при О. – С. – „Осигуряване на охраната и изолацията на задържаните лица в съответствие с нормативните актове, заповеди и документи, регламентиращи служебната дейност“

т. 13 от Раздел V „Преки задължения“ – „Познава, води правилно и съхранява задължителната и допълнителна документация в ареста, съпровождащата дейността му (когато изпълнява функциите на постови, разводач или дежурен по арест)“

т. 30 от Раздел V „Преки задължения“ – „Спазва законите на Република България“

т. 7 от Раздел V, част „Функционални задължения като ПОСТОВИ“ – „Не напуска поста без разрешение и докато не бъде сменен от дежурния по арест. Докладва на дежурния по арест за причината, поради която не може да изпълнява функционалните си задължения.“

т. 3 от Раздел VI от Инструкция на пост № 4 – „В извънработно време, почивни и празнични дни, металните врати на КПП 2 са постоянно заключени, като при пристигане на лица или МПС, постовия установява самоличността на посетителя и целта на неговото посещение, без да отключва вратите, докладва на дежурен главен надзирател или на дежурен командир на отделение и изпълнява техните разпореждания.“;

т. 4, б. „б“ от Раздел VII от Инструкция на пост № 4 – „На постовия е забранено да напуска поста и да се отклонява от него без разрешение на началник на сектор „Арести“, дежурен главен надзирател, младши инструктор по охрана или командир на отделение.“

т. 4, част VIII от Инструкцията на пост № 8 – „Металните врати и решетки са постоянно заключени, като ключовете се намират в дежурния по арест.“

Така посочените нарушения на ППЗИНЗС, Инструкцията на пост № 4 и пост № 8 и на функционалните задължения, определени с длъжностната характеристика, са квалифицирани като нарушения на служебната дисциплина, изразяващи се в

- „неупражняване на контрол над подчинени“ - чл. 200, ал. 1, т. 6 от ЗМВР
- „неизпълнение на служебните задължения“ - чл. 200, ал. 1, т. 11, изр. първо от ЗМВР, за всяко от които законодателят е предвидил дисциплинарно наказание „Порицание“ за срок от шест месеца до една година.

Установените в хода на дисциплинарното производство действия и бездействия при изпълнение на служебните задължения на жалбоподателя на 19.05.2021 г., на 23.05.2021 г. и на 27.05.2021 г. по отношение на :

- задържаното лице Й. М. – системно неизвършване на личен обиск, преместване от една в друга килия, без това да е документирано по надлежния ред, демонстрирано привилегировано поведение;
- осъществения нерегламентиран контакт с близки на задържано лице, непосредствено преди освобождаването му от Ареста;
- напускане в негово присъствие на постови надзирател на пределите на подразделението и границите на въоръжен пост;
- демонстрираният пример при изпълнение на функциите на дежурен по арест са квалифицирани като самостоятелен състав на дисциплинарно нарушение, по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 4 от ЗМВР – неспазване на правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители от ГДО и ГДИН към министъра на правосъдието.

Като нарушени са цитирани разпоредбите на

чл. 3 Дейността на държавните служители се осъществява при спазване на следните етични принципи за поведение:

т. 1 законност – изпълнение на служебните задължения в съответствие със законите на страната при зачитане и спазване на правата и основните свободи на гражданите, като не се поддава на натиск, заплахи, стимули, преки или косвени влияния, независимо от техния източник, повод или причина;

т. 10. отговорност - качество на дейността, обуславящо отчетност на действията при и по повод изпълнение на служебните задължения пред висшестоящите и обществото,

чл. 4. Държавният служител изпълнява служебните си задължения при спазване на Конституцията, законите, подзаконовите актове и международните актове, които Република България е ратифицирала“,

чл. 10. Държавните служители са длъжни да познават етичните правила за поведение, като изучаването им се включва в професионалната подготовка. Правилата за поведение, съдържащи се в този кодекс са неизменна част от ежедневната дейност на служителите съобразно тяхната функционална компетентност.

чл. 21. Държавният служител изпълнява стриктно и безпристрастно своите професионални задачи, като носи отговорност за своите действия и бездействия

чл. 42. В отношенията си с гражданите, задържаните и осъдените лица държавният служител :

- 2) не допуска привилегировано отношение*
- 3) не показва лично отношение*

чл. 43. Държавният служител е неподкупен и не се възползва от правомощията си и служебното си положение с цел лично облагодетелстване или с друга користна цел.

чл. 50. Държавният служител не участва в корупционни прояви

чл. 74 Държавният служител изпълнява коректно и добросъвестно всички заповеди, съответстващи на закона.

чл. 104 Държавният служител води стриктно, пълно и точно служебната документация, свързана със задържаните и осъдените лица.

Според дисциплинарно разследващия орган с тези си действия жалбоподателят Г. Г. е извършил тежко нарушение на служебната дисциплина, по смисъла на чл. 203, ал. 1, т. 13 от ЗМВР, за което се предвижда наказание „уволнение“, доколкото всяко от констатираните нарушения има за резултат тежки отрицателни последици за дисциплината в ГДИН. Прието е, че поддържането на взаимоотношения с подобен характер като установените между младши инспектор Г. и задържани под стража лица и техни близки роднини, могат да бъдат възприети като злоупотреба с доверие и противоречат на изискванията на морала, по смисъла на чл. 20 от ЗИНЗС. С тези аргументи е обосновано уронване на престижа на службата и на служителите от пенитенциарната система. На дисциплинарно наказващия орган е предложено да наложи на жалбоподателя дисциплинарно наказание „уволнение“.

На 19.07.2021 г., в първия работен ден, след изтичане на срока по чл. 207, ал. 10 от ЗМВР, с вх. № 11809 са заведени депозираните от жалбоподателя Г. писмени обяснения, адресирани до дисциплинарно наказващия орган - главния директор на ГДИН (л. 56 -58, том I). Изложени са твърдения за проблемно поведение на лишения от свобода Б., с което са обяснени твърденията му за привилегировано отношение към задържания М.. Последното е отречено категорично. Посочено е, че повод за преместването е станала поредна молба на задържания, в която е заявено „неразбирателство в килията“. Изложени са твърдения, че за фактическото преместване на задържаното лице от едно помещение в друго е изготвена докладна записка, която не е била заведена деловодно и няма входящ номер, въпреки че за тези действия са били уведомени както командира на отделението, така и дежурният главен надзирател. Застъпено е категорично становище за неоснователност на констатациите на дисциплинарно разследващата комисия за извършвани системно множество нарушения на служебната дисциплина.

Дисциплинарната преписка е докладвана на дисциплинарно наказващия орган заедно със Становище на дисциплинарно разследващата комисия (л. 36 – 43, том I – рег. № 12175 от 26.07.2021 г.), съдържащо предложение за ангажиране на дисциплинарната отговорност на жалбоподателя за неизпълнение на служебните задължения и неспазване на правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в ГДИН и ГДО, квалифицирани като тежки нарушения на служебната дисциплина по смисъла на чл. 203, ал. 1, т. 13 от ЗМВР, уронващи престижа на службата.

На 06.08.2021 г. в 09,20 ч. на жалбоподателя е връчена писмена покана рег. № 7911 за даване на писмени обяснения, на основание чл. 206, ал. 1 от ЗМВР. В същата са възпроизведени констатациите от извършеното дисциплинарно разследване, отразени в Обобщената справка и в Становището (предложението) на дисциплинарно разследващия орган (л. 25 – л. 33, том I). На жалбоподателя е предоставен 3 дневен срок за представяне на доказателства и писмени обяснения, включително и отговори на конкретно формулирани три въпроса. На 09.08.2021 г. с рег. № 13062 (л. 35, том I) са заведени писмените обяснения на инспектор Г. Г., в които е даден отговор на поставените въпроси в поканата.

Оспорената заповед е издадена на 18.08.2021 г. въз основа на констатациите в

Обобщената справка и Становището на дисциплинарно разследващата комисия. Връчена е на жалбоподателя на 23.08.2021 г. в 13,30 ч.

Събраните в съдебното производство гласни доказателства – показанията на разпитаните свидетели като обективни и непротиворечиви относно релевантните факти от значение за правния спор, а и помежду си, съдът кредитира изцяло при постановяване на съдебния акт. Съдържащата в тях информация в значителната си част е установена и в хода на дисциплинарното производство. Приобщените непосредствено преди приключване на съдебното дирене магнитни носители на информация съдържат възпроизведени видеозаписи от системата за видеонаблюдение в Ареста на [улица], които са били предмет на изследване от дисциплинарно разследващата комисия и са описани в изготвените документи в хода на дисциплинарното производство. Относими към предмета на правния спор са и приобщените по искане на жалбоподателя и процесуалният му представител документи, съхранявани в Ареста, [улица], включително и в досието на задържаното лице М. (л. 202 – л. 203, том I).

Така изложените релевантни фактически обстоятелства, според настоящия състав на съда позволяват да се направят следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима - подадена е на 03.09.2021 г., в предвидения 14 дневен преклузивен срок по чл. 211 от ЗМВР във вр. чл. 149, ал. 1 от АПК, срещу подлежащ на съдебен контрол административен акт, от надлежна страна – адресат на оспорената заповед, с правен интерес от оспорването.

Разгледана по същество, жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Оспореният административен акт е издаден от съответния на заеманата от жалбоподателя младши изпълнителска длъжност компетентен административен орган по чл. 13, ал. 2, т. 4 предл. трето и т. 9, предл. второ от Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража (ЗИНЗС) – главния директор на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“.

Преките задължения, включени в типовата длъжностна характеристика на заемачите длъжността „надзирател II – I степен“ (л. 204 – л. 209, том I), каквато е изпълнявал и жалбоподателят включват осъществяване на дейности, непосредствено свързани с изолацията, охраната, режима, продоволственото, битовото и медицинското обслужване на задържаните лица в арестните помещения, поради което за тях, съгласно чл. 19, ал. 2 от ЗИНЗС са приложими разпоредбите на Закона за Министерство на вътрешните работи.

Заповедта е издадена в предвидената от закона писмена форма и съдържа реквизитите по чл. 210, ал. 1 от ЗМВР. Спазени са и преклузивните срокове по чл. 195, ал. 1 от ЗМВР. Законосъобразно в конкретния казус дисциплинарно наказващият орган е приел, че доколкото се касае за тежко нарушение на служебната дисциплина, квалифицирано по чл. 203, ал. 1, т. 13 от ЗМВР, приложима е нормата на чл. 207 от ЗМВР. Заповедта за образуване на дисциплинарното производство е надлежно връчена на жалбоподателя в деня на извеждането ѝ – 21.06.2021 г., а разясняването на правата му е документирано и с Протокол, съставен от дисциплинарно разследващия орган в същия ден.

Оспорената заповед е издадена в предвидения 2 месечен срок от докладване на резултатите от дисциплинарното разследване, а от момента на извършване на санкционираните нарушения е изминал значително по - кратък период от предвидения в закона – по-малко от три месеца.

Спазени са и изискванията на чл. 207, ал. 8, т. 1 и ал. 10 от ЗМВР – жалбоподателят е бил надлежно уведомен за изготвената Обобщена справка рег. № 11727 от 16.07.2021 г. (л. 44 – 55, том I), съдържаща констатациите на дисциплинарно разследващия орган въз основа на анализа на събраните в хода на дисциплинарното производство доказателства. Писмените обяснения на жалбоподателя са приложени към преписката (л. 56 – 58, том I) и макар да не са кредитирани с доверие, са били предмет на обсъждане. В този аспект, неоснователни са възраженията за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила при провеждане на дисциплинарното производство, които са засегнали неблагоприятно правната сфера на жалбоподателя и са ограничили възможността му да упражни ефективно правото си на защита.

В мотивите на оспорената заповед са възпроизведени релевантните фактически обстоятелства въз основа на които дисциплинарно наказващият орган е приел, че с поведението си жалбоподателят е нарушил конкретно посочени разпоредби, вменяващи му задължения по служба от :

Правилника за приложение на ЗИНЗС,

Етичния кодекс на държавните служители в ГДО и ГДИН, утвърден от министъра на правосъдието,

Заповедта, издадена от министъра на правосъдието, с която е утвърден списък на разрешените лични вещи, предмети и хранителни продукти, които могат да получават, ползват и държат при себе си или на определени за целта места лишените от свобода и/или задържаните под стража,

длъжностната характеристика за заеманата длъжност,

Заповедта на главния директор на ГДИН за вътрешния ред в Арестите (л. 94 – 104, том I),

утвърдените от началника на О., изготвени от началника на сектор „Арести“, Инструкции за особеностите на съответните постове в Ареста на [улица].

Мотивите на оспорената заповед съдържат и формално изискуемите аргументи по чл. 206, ал. 2 от ЗМВР относно вида на наложеното дисциплинарно наказание.

Според състава на съда, тезата на жалбоподателя и процесуалния му представител за допуснато противоречие с материално правни разпоредби, което предпоставя отмяната на заповедта като незаконосъобразна, на основание чл. 146, т. 4 от АПК, съответства на събраните доказателства.

Споделими са възраженията, че част от цитираните като нарушени норми са твърде общи (бланкетни) и доколкото не съдържат конкретно правило за поведение, неспазването на което е обвързано с ангажиране на дисциплинарната отговорност на държавния служител, предпоставят допълването им с конкретно нарушени правила, заповеди и разпореждания, съдържащи специфичните изисквания за изпълнението им, които именно имат значение за установяване на елементите на състава на конкретно дисциплинарно нарушение. Като такива съдът възприема:

- цитираната текстово норма на Раздел III от длъжностната характеристика на заеманата от жалбоподателя длъжност, възпроизвеждаща основната цел, на която е подчинено изпълнението на конкретно посочените в следващите раздели права и задължения на служителя на ГДИН,

- възпроизведените принципи на чл. 3, т. 1 и т. 10 от Етичния кодекс на държавните служители на ГДО и ГДИН.

Наред с това, според настоящия съдебен състав административно наказващият орган,

а и дисциплинарно разследващата комисия, са се позовали на неотнормирани към възприетите от тях като установени фактически обстоятелства от значение за дисциплинарната отговорност на жалбоподателя Г.. Такива са цитираните разпоредби на чл. 312, т. 10 от ППЗИНЗС, на т. 3 от Раздел VI и т. 4 б. „б“ от Раздел VII от Инструкция за особеностите на пост № 4 и на чл. 10, чл. 43 и чл. 50 от Етичния кодекс за поведение на държавните служители от ГДО и ГДИН, утвърден от министъра на правосъдието. За нито едно от проследените три поредни дежурства на жалбоподателя - на 19.05.2021 г., на 23.05.2021 г. и на 27.05.2021 г. в изложените фактически обстоятелства не се съдържа твърдение за „**внесени неразрешени предмети и вещи**“. Сочи се нееднократно неизвършване на личен обиск, включително и на носени от задържаните лица предмети и вещи, визуализирани при движението им на видеозаписите (хартиен плик, кутия, дрехи), което обаче не е равнозначно на „внасяне на неразрешени предмети и вещи“. За да се направи категоричен извод, че се касае именно за **неразрешени** вещи и предмети, същите е следвало да бъдат индивидуализирани по вид и количество при проведеното дисциплинарно разследване, което не е сторено, а и не се твърди в нито един от документите, отразяващи резултатите от дисциплинарното производство.

Цитираните разпоредби от Инструкцията за особеностите на пост № 4 - т. 3 от Раздел VI и т. 4 б. „б“ от Раздел VII също не могат да бъдат възприети като относими към служебните задължения, изпълнявани от жалбоподателя на 23.05.2021 г. и установените фактически обстоятелства в хода на дисциплинарното производство. Страните не спорят по отношение на изпълняваните към този момент специфични функционални служебни задължения на тримата държавни служители на ГДИН, за които се твърди, че макар и за кратко в рамките на около 3 минути са напуснали територията на Ареста на [улица], излизайки през пост № 4, КПП 2. Свид. К. Г. е изпълнявал задължения на „постови на пост № 4“, свид. Т. Т. е изпълнявал задължения на „дежурен главен надзирател“, а жалбоподателят Г. Г. на „дежурен по арест на етаж V“. В нито една от двете цитирани в оспорената заповед разпоредби от Инструкцията за особеностите на пост № 4 не е предвидено задължение на „дежурния по арест“ на съответен етаж в ареста на [улица], което да е свързано с изпълнение на задължение на постовия на пост № 4. Не е спорен и фактът, че тримата служители заедно са напуснали територията на Ареста, а в служебната йерархия на функционалните им задължения най-старши е бил свид. Т., който в показанията пред съда не само не отрече, но категорично заяви, че именно с негово разрешение извън района на охраняваната зона са излезли и другите му колеги.

Разпоредбата на чл. 10 от Етичния кодекс на държавните служители на ГДО и ГДИН, според състава на съда, също не може да бъде отнесена към установените в дисциплинарното производство фактически обстоятелства. И това е така, доколкото в дисциплинарната преписка е приложена не само декларация, удостоверяваща факта на запознаване на държавния служител Г. Г. с Етичния кодекс (л. 71, том I), но и Инструктажите, провеждани преди всяко от дежурствата, по време на които служителите са запознавани и с относимите към конкретно възложените им за изпълнение задължения, етични правила и норми. Неспазването на етичните принципи и правила, залегнали в Етичния кодекс на държавните служители на ГДО и ГДИН, което е послужило като основание за ангажиране на дисциплинарната отговорност на жалбоподателя, не е равнозначно на непознаването и неизучаването им. В този аспект, липсват не само доказателства, но дори и твърдения в мотивите на

оспорената заповед, издадена от дисциплинарно наказващия орган, както и в констатациите, отразени в Обобщената справка и Становището на дисциплинарно разследващата комисия.

Разпоредбите на чл. 43 и чл. 50 от Етичния кодекс, на които се е позовал дисциплинарно разследващият орган, а и дисциплинарно наказващият в мотивите на оспорената заповед, също са лишени от фактическа обосновааност. Единственият източник на информация в дисциплинарната преписка, съдържащ твърдения за евентуални „корупционни прояви“ на жалбоподателя Г. са писмените сведения на задържания Б.. Те обаче не само не намират потвърждение в останалите доказателствени източници, но според състава на съда, се опровергават от тях. Според сведенията на Б., жалбоподателят Г. е „вкарал телефона на Й. М.“ (л. 89, том I) „...при преместването... при бакарите“ (л. 90, том I). Не е спорен фактът, че на дежурството на жалбоподателя на 19.05.2021 г. е извършено преместване на задържания Й. М. от килия № 3 в килия № 17. Същото е отразено единствено в Дневника за разпределение на задържаните лица по килии на етаж 5 (Килийна – 5 етаж) - в бланката за килия № 17 (л. 130, том I) и в бланката за килия № 3 (л. 131, том I). В приложените по искане на жалбоподателя извлечения от Дневника за извършен оглед на килиите от етаж 5 в Ареста на [улица] за период по-продължителен от проверения в дисциплинарното производство – от 17.05.2021 г. – 08.06.2021 г. (л. 210 – л. 212, том I) липсват отразени констатирани нарушения по отношение на държаните и притежавани вещи от задържаните лица. Нещо повече, ръководството на пенитенциарното заведение не е предприело действия за последващо възстановяване на фактическото положение, предшествовало преместването на задържания М., казано по друг начин, след като на 20.05.2021 г. е установено, че същият е преместен в килия № 17, видно от отразяванията в Килийната книга на 5 етаж, не е последвало връщането му обратно в помещение № 3, в което е бил настанен преди това, в случай че това преместване е било неправомерно. От дисциплинарно наказващия орган е възприето, че нарушенията, допуснати по повод преместването на задържаното лице, осъществени с участието на жалбоподателя Г., се изразяват в неизвършен личен обиск, включително и на преместените лични вещи при напускане на помещение № 3 и при настаняване в килия № 17 и неправилното отразяване на тези действия в документацията, съхранявана в Ареста – липса на заповед за преместване и отразяване на час в Килийната книга. Тези факти са несъответни на цитираните задължения от Етичния кодекс – чл. 43 - „държавният служител е неподкупен и не се възползва от правомощията си и служебното си положение с цел лично облагодетелстване или с друга користна цел.“ и чл. 50 – „държавният служител не участва в корупционни прояви“. Дори и в сведенията на лишения от свобода Б. не се сочи предприетите действия от жалбоподателя Г. по преместване на задържания М., включително и „вкарването на телефона“ (за което също не са представени доказателства), да са били обвързани от получаването на дар и/или облага от жалбоподателя Г..

Събраните в хода на дисциплинарното производство доказателства не позволяват еднозначно да се приеме, че жалбоподателят Г. е демонстрирал лично и/или привилигирано отношение конкретно към задържания Й. М.. И това е така, доколкото от възпроизведените в Обобщената справка на дисциплинарно разследващата комисия и в мотивите на оспорената заповед видеозаписи от охранителните камери в ареста и в трите проверявани дни – на 19.05.2021 г., на 23.05.2021 г. и на 27.05.2021 г. заедно със задържания М. от спалните помещения по

едно и също време са извеждани и други лица, като демонстрираното отношение към всички от страна на жалбоподателя Г. е било еднакво, а именно – не е извършен личен обиск и проверка на носените лични вещи и предмети при напускане на килията и при последващото влизане на нито едно от задържаните лица.

Не са събрани доказателства и за демонстрирано подобно поведение от жалбоподателя Г. и спрямо другото задържано и освободено на 23.05.2021 г. лице - Г. П., след проведения разговор с пристигналите две цивилни лица, на който е присъствал и младши инспектор Г. извън границата на пост № 4. Твърдението на другите двама служители на ГДИН, разпитани като свидетели в настоящото съдебно производство – свид. Т. Т. и свид. К. Г., че повод за напускане на района на Ареста въпросната вечер е било желанието на Т. да види новозакупения автомобил на Г., не се опровергават от събраните доказателства в дисциплинарното производство. Нещо повече, и периодът на отсъствие от района на Ареста, установен въз основа на видеозаписите от охранителните камери, не противоречи на твърденията на свидетелите. Липсват каквито и да било други данни (комуникация със задържаното лице и/или с негови близки, адвокати, познати), въз основа на които да могат да се правят изводи относно съпадението на времето, през което тримата служители на ГДИН са се намирали извън пост № 4 и пристигането на цивилните лица, придружили задържания П. след освобождаването му.

В този аспект, според съдебния състав по несъмнен начин са установени нарушения на служебните задължения, извършени от жалбоподателя Г. Г. като „дежурен по арест на етаж 5“ в ареста на [улица] по време на дежурствата на 19.05.2021 г., 23.05.2021 г. и 27.05.2021 г., изразяващи се в

- констатирани периоди от време, в които металната решетка, отделяща килиите от санитарния възел на НОС, складовото помещение на етаж, помещението за измиване на посуда, помещението за разпределяне на храната за задържаните лица в стаята на дежурния по арест, е била в отворено положение, в нарушение на изискването в Раздел VIII, т. 4 от Инструкцията за особеностите на пост № 8;

- неизвършване на личен обиск и проверка на носените вещи и предмети от задържани лица при извеждането и въвеждането им в спалните помещения (килии);

- преместване на задържаното лице Й. М. без издадена заповед за преместване и неотразяване на този факт в останалата документация за дежурството (*часът на фактическо преместване е отразен в Килийната книга на етаж 5 в бланката на килия № 17, но не и в бланката на килия № 3, от която е преместен*);

- напускане на района на ареста по време на дежурство заедно с дежурния главен надзирател свид. Т. и постовият на пост № 4, КПП 2 – свид. К. Г. и присъствие при проведен разговор с пристигнали две цивилни лица по повод освобождаването на задържаното лице Г. П..

Нито едно от посочените нарушения на служебните задължения не отговаря на критерия „тежко нарушение на служебната дисциплина“, по смисъла на чл. 203 от ЗМВР и задължителното тълкуване, дадено с Тълкувателно постановление № 3 от 07.06.2007 г. на ОСС на ВАС, според което налагането на дисциплинарно наказание „уволнение“ урежда „...хипотезите на поведение, несъвместимо с морала, което води до уронване престижа на службата.“ Наличието на двете кумулативно свързани условия – поведение, несъвместимо с морала и уронващо престижа на службата определят по -високата степен на обществена опасност на дисциплинарното нарушение, която законодателят обвързва и с най-тежкото предвидено дисциплинарно

наказание.

От събраните по делото доказателства не се установява допуснатите нарушения на служебните задължения от жалбоподателя Г. да са станали достояние на други лица освен на колегите му, с които е бил дежурен в процесните дни. В този аспект, конкретните нарушения на етичните норми, вменени във вина на жалбоподателя, не се отличават с по-висока степен на укоримост доколкото не са довели до уронване на престижа на службата. Дисциплинарната отговорност е лична и се носи за конкретно извършено дисциплинарно нарушение, като за всяко дисциплинарно нарушение може да се наложи само едно наказание. Нормативно предвидените възможности за налагане на най-тежкото наказание или на едно наказание, но в максималния, предвиден от закона размер, при повече еднаквонаказуеми дисциплинарни нарушения, задължително предпоставят най – напред определяне на отделно наказание за всяко от нарушенията – изискване на чл. 197, ал. 3 от ЗМВР, което не е спазено от дисциплинарно наказващия орган в конкретния казус.

С оспорената заповед е допуснато и нарушение, по смисъла на чл. 146, т. 5 от АПК. Налагането на несъответно на тежестта на установеното неизпълнение на служебни задължения дисциплинарно наказание, при липсващ обективен и всестранен анализ на цялостното служебно поведение на държавния служител и на реално настъпилите вредни последици, дава основание на съда да приеме, че оспорения административния акт несъответства на целта на закона. Констатираните противоречия при прилагането на материалния закон и несъответствието на наложеното дисциплинарно наказание с целта на закона предпоставят отмяната на оспорената заповед като незаконосъобразна и непропорционално засягаща правата на жалбоподателя, в значително по - голяма от необходимата степен за постигане на целите на дисциплинарната отговорност.

При този изход на спора, основателно е своевременно направеното искане от процесуалния представител на жалбоподателя за възстановяване на направените по делото разноски, в размера, посочен в представения списък, по чл. 80 от ГПК. В приложения Договор за правна защита и съдействие (*л. 194, том I*) е посочен запластен размер на адвокатски хонорар от 600 лева, който напълно съответства на фактическата и правна сложност на конкретния казус и процесуалната активност и участие на пълномощника на жалбоподателя при провеждането на процесуални действия в четири поредни съдебни заседания. В този аспект, неоснователно е възражението на процесуалния представител на ответника за прекомерност на адвокатското възнаграждение. По делото е представен и документ (*квитанция 1218764 - л. 182, том I*) за внесена държавна такса в размер на 10 лева за образуване на съдебното производство, която също следва да бъде възстановена на жалбоподателя.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София – град, Първо отделение, 26 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Заповед № Л-2921 от 18.08.2021 г. издадена от главния директор на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“, с която на основание чл. 194, ал. 2, т. 4 и чл. 197, ал. 1, т. 6 във вр. чл. 203, ал. 1, т. 13 от ЗМВР, на младши инспектор Г. П. Г. – надзирател I-ва степен в арест [улица] при О. – С. е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ и на основание чл. 226, ал. 1, т. 8 от ЗМВР е прекратено служебното му правоотношение, считано от датата на връчване на заповедта –

23.08.2021 г.

ОСЪЖДА Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ да заплати на Г. П. Г. сумата от 610 (шестстотин и десет) лева, направени по делото разноси, от които 600 (шестстотин) – адвокатско възнаграждение на процесуалния му представител и 10 (десет) лева – държавна такса за образуване на съдебното производство.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от съобщението на страните, на които да се изпрати препис, съгласно чл. 138, ал. 3 от АПК.

СЪДИЯ: